

Biz Eskiden

– AhmetZeytinci · 29 Nisan 2024

Dedesi torun Berke'yi karşısına almış sohbet ediyordu...- Dede eski zamanları biraz anlatsana bana.- Anlatayım evladım anlatayım...- Para mara durumları nasıldı mesela- Biz fatura yatırmak için bankada sıra beklerdik uzun zaman.- Hadi ya! Otomatik ödeme filan yok muydu o zaman.- Yoktu tabi... Kredi kartı da belli kodaman kişilerde olurdu...- Şimdi herkeste var ama.- Evet var. Ama limitleri belli...- Çocuklarda bile var cırt cırt çekiyorlar.- Nasılsa babaları ödüyor değil mi?- Öyle dede...Delikanlı şaşırmıştır...- Peki dede o zaman cep telefonu filan yok muydu?- Yoktu... Ev telefonu da herkeste olmazdı... Müracaat ederdin Beş altı sene sonra eve telefon bağlanırdı...- Hadi yaaaaa!- Şehirlerarası konuşmalarını bir saat beklediğimiz olurdu, milletler arasını artık sen düşün... Telefonu olmayanlar çoktu- Onlar ne yapardı dede?- En yakın pastaneden ya da bakkaldan konuşulurdu- Vay be dede ne zormuş o günler.- Bazen de yakın komşudan telefon edilirdi...Konu okullara gelmiştir...- Okullar öğretim nasıldı sizde dede?- Bizim ne cep telefonumuz ne de tablet bilgisayarlarımız vardı. Bazı zaman mum ışığında bile çalışırdık. Evet zordu ama çok azimliydik.- Kara tahta bir de tebeşir varmış sizin zamanınızda...- Evet şimdiki gibi modern değildi, karatahta derdik sınıflardaki tahtalara, tebeşir ile yazar çizer bir de okuldan kırmak istersek ki "Ben yapmadım hiç." tebeşir yutardı bazı arkadaşlarımız ateşleri çıksın diye...- Yemek işi nasıldı dede?- Tost most ile geçiştirirdik...- Karnınız doyar mıydı?- Karnımızda doyardı, gözümüz de...Bir de şu eski mahalleleri sorayım diye içinden geçirir Berke hem de sorar...- Dedeciğim sizin de mahallelerde komşularınız var mıydı?- Olmaz mı hiç? İki katlı üç katlı bilemedin dört katlı evler vardı o zaman o evlerin çoğu da sobalıydı ama biz yine de bir odada toplanır ısınırdık...- Soba yakmak filan zordur ama?- Evet zordu ama, genelde kadınlar yapardı o işi, kömürü odunu biz taşırdık onlar da yakardı yine de çok güzel ısınırdık. Patates koyardık sobanın üstüne kestane koyardık...- Of ki of! Zevke bak ne de güzel olurdu kim bilir?- Olmaz mı torun, hem de nasıl hem de nasıl...- Komşularla ilişkiler nasıldı?- Nasıl olsun küçücük mahallerde biz hepimiz bir aile gibiydik. Mahalleye dışarıdan hırlı hırsız yabancı girdiği zaman gözümüz üzerinde olurdu, korur kollardık birbirimizi ve birbirimizin çocuklarını da tabi ki...- Desene herkes birbiri ile akraba gibiymiş...- Öyleydi gerçekten. Komşuda pişer bize de düşer durumları olurdu, illaki görür gözetirdi herkes komşularını.- Bahçelerde meyve ağaçları da olurmuş çokça...- Olmaz mı olmaz mı? Hem de ne meyveler dutlar, armutlar vişneler, kirazlar, daha adı aklımıza gelmeyen bir dolu meyve... Göz hakkı vardı herkesin...- Ne güzelmiş be dede yaşadıkların. Şimdilerde bizler tıkıldık otuz kırk katlı apartmanlara, oturduk bilgisayarların telefonların başına ne arkadaş biliyoruz ne de komşu biliyoruz.- Aynen öyle torun ben acıyorum gerçekten bu yeni nesillere, bir çokları asosyal olup çıkıyor sonrada psikopat ve sosyopat oluyorlar. Yazık ediyorlar kendilerine...- Gel de özlem duyma be dedeciğim sizin yaşadığınız zamanlara gel de özlem duyma. Bak duygulandım şimdi gerçekten...